

3 επιθέσεις σε φασίστες

**στέκι προπατρία
κεντρική διοίκηση χ.α.
γραφεία ασπρούργου χ.α.**

3 κείμενα ανάληψης ευθύνης

Σημείωμα της Έκδοσης

Ο μαχητικός αντιφασισμός, αντίθετα με αυτό που πιστεύουν οι περισσότεροι, δεν είναι μια διαδικασία η οποία αρχίζει και τελειώνει εντός μερικών λεπτών σε κάποιο δρόμο ή πεζοδρόμιο. Πολλοί επιλέγουν να εστιάσουν στο «θεαματικό» της υπόθεσης, την πραγμάτωση δηλαδή μιας δράσης, χωρίς να ξετάζουν το υπόβαθρο που υπάρχει πίσω από αυτήν. Ατελείωτες ώρες συζητήσεων και συνελεύσεων ώστε να αναλυθεί τι πραγματικά είναι ο φασισμός και που αποσκοπεί. Διεξοδική έρευνα ώστε να αποκαλυφθούν οι σχέσεις ακροδεξιών μορφωμάτων με τις τοπικές εξουσίες, τα ντόπια αφεντικά και το λεγόμενο βαθύ κράτος. «Δουλειά μυρμηγκιού» (σβήσιμο μισαλλόδοξων συνθημάτων, σκίσιμο ναζιστικού υλικού στους δρόμους, μοιράσματα εντύπων σε σχολεία και σχολές, στήσιμο εκδηλώσεων κ.ά.) καθώς και καθημερινή παρέμβαση στους χώρους που δουλεύουμε, σπουδάζουμε, στους χώρους που ζούμε. Αυτές οι διαδικασίες είναι που ζυμώνουν το συλλογικό μας πνεύμα, το οποίο είναι το πραγματικό όπλο μας απέναντι σε κράτος και παρακράτος. Η συλλογική μνήμη και καταγραφή αποτελεί για εμάς μεγάλο εφόδιο για την στάση και την πορεία μας ενάντια στον φασισμό, καθώς και για τον κόσμο που αγωνιζόμαστε να δημιουργήσουμε.

Επιλέξαμε σαν συλλογικότητα να τυπώσουμε και να μοιράσουμε τις αναλήψεις ευθύνης για τις επιθέσεις στο στέκι των proatria (ακροδεξιά «ομάδα κρούσης»), στα κεντρικά γραφεία της χρυσής αυγής και στα γραφεία της χρυσής αυγής στον Ασπρόπυργο, όπως αυτές αναρτήθηκαν στο διαδίκτυο. Επιθέσεις που πραγματοποιήθηκαν στην ευρύτερη περιοχή της Αττικής, από συντρόφισσες και συντρόφους άγνωστους προς εμάς. Γνώμονας για την επιλογή των τριών αυτών δράσεων δεν ήταν η απόλυτη σύγκλιση με τις αναλύσεις ή τις πρακτικές και το επίπεδο βίας που χρησιμοποιήθηκε. Κάτι τέτοιο, άλλωστε, δεν αποτελεί το στόχο του συγκεκριμένου εντύπου, ούτε είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε τις ιδιαίτερες συνθήκες που οδήγησαν στην παραγωγή του λόγου και την πραγμάτωση της κάθε δράσης. Στόχος μας είναι το σπάσιμο της κυρίαρχης αφήγησης, η οποία συνειδητά προβάλλει μόνο την κορυφή του παγόβουνου. Χρησιμοποιώντας τη δύναμη της εικόνας εστιάζει στην κλιμάκωση μιας δράσης, χωρίς πότε να αναφέρεται στο λόγο που την συνοδεύει και τα όσα αυτός αναδεικνύει. Ο διαμοιρασμός του λόγου αυτού, σε έντυπη μορφή, από τα υποκείμενα που τον παράγουν, είναι πολλές φορές δύσκολος λόγω της φύσης της δράσης. Επιπλέον, τα τρία αυτά κείμενα αναδεικνύουν το επίπεδο και το βάθος της δουλειάς και των σχέσεων που υπάρχουν πριν, καθώς και μετά την πραγματοποίηση μιας τέτοιας δράσης.

Τέλος, αυτές οι τρεις δράσεις σπάνε την εικόνα του απρόσβλητου της χρυσής αυγής, η οποία με τόσο κόπο έχει καλλιεργηθεί από την ίδια και τα Μ.Μ.Ε. Μετά την δολοφονία του αντιφασίστα Παύλου Φύσσα, το «δρομίσιο» κομμάτι ανέλαβαν «αυτόνομες» ομάδες ακροδεξιών (proatria, blood and honour, brigade hellas, AME, hellenic NS κ.α.) οι οποίοι προσπάθησαν να διατηρήσουν το μύθο, προστατεύοντας τη μαμά οργάνωση. Φυσικά και αυτοί, όπως και κάθε λογής ακροδεξιός συρφετός (ιερός λόχος, ελλήνων συνέλευσις κ.λπ), δε βρίσκονται στο απυρόβλητο. Οι αυτοοργανωμένες κοινότητες αντιφασιστών και αντιφασιστριών, με όπλο την συλλογική τους δύναμη και φαντασία, βρίσκονταν και θα βρίσκονται συνεχώς απέναντι τους, σε όλα τα μήκη και πλάτη του ελλαδικού, και όχι μόνο, χώρου. Όπως ακριβώς συμβαίνει και στα Γιάννινα, τα τελευταία 10 και πλέον χρόνια...

Στη φωτογραφία του εξωφύλλου η Danuta Danielsson, κόρη εβραίας που επέζησε από το

Auschwitz, χτυπάει με την τσάντα της νεοναζί του κόμματος Nordic Reich, στη σουηδική πόλη Växjö (13 Απρίλη 1985).

Κυκλοφόρησε στα Γιάννινα σε 1.000 αντίτυπα, το Σεπτέμβριο του 2017, επ' αφορμή της συμπλήρωσης 4 ετών από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα.

Την ευθύνη για την έκδοση, και μόνο, φέρει η πολιτική συλλογικότητα **Σεμπρεβίβα**.

για επικοινωνία: sempreviva@espiv.net

Επίθεση στο στέκι των PROPATRIA

08 Φεβράριος 2017

όπως δημοσιεύθηκε στο: athens.indymedia.org/post/1569398/

Αρκετά χρόνια πριν, αντιφασιστικά συνθήματα έγραφαν "ο ιστορικός φασισμός πέθανε, ο καθημερινός ζει". Ήταν μια σωστή για την εποχή διαπίστωση και χάραξη στρατηγικής ενάντια στον κοινωνικό εκφασισμό. Οι ευρωπαϊκές κοινωνίες γίνονταν "καπιταλιστικοί παράδεισοι" και χώρες υποδοχής μεταναστών από την ηττημένη ανατολική Ευρώπη και τα πρώτα γενικευμένα κρούσματα κοινωνικού ρατσισμού, παρέα με τον κρατικό-θεσμικό ρατσισμό και την ρητορεία των ΜΜΕ, έκαναν δυναμική εμφάνιση στο κοινωνικό στερέωμα.

Στην Ελλάδα οι νεοναζί ήταν μια χούφτα υπαλλήλων των μηχανισμών ασφαλείας (κατά βάση όλοι τους συγγενείς εξ αίματος χιτών-ταγματασφαλιτών που μεσουρανούσαν στην μετεμφυλιακή περίοδο) χωρίς οργανωτικές και πολιτικές προοπτικές και χωρίς καθόλου κοινωνικά ερείσματα πέρα από το περιορισμένο ακροδεξιό ακροατήριο.

Και όμως, η περίοδος εκείνη υπήρξε η απαρχή ενός χωρίς προσχήματα μπολιάσματος των κοινωνιών με τις αξίες του κανιβαλισμού. Είναι η εποχή που "οι νικητές του τέλους της ιστορίας" γίνονται όπως όλοι οι νικητές, ακόμα πιο βάνουσοι κι επιθετικοί. Τόσο στο εσωτερικό των δυτικών κοινωνιών (π.χ. με τη βίαιη αποκαθήλωση προνοιακών συστημάτων) όσο και σε παγκόσμιο επίπεδο (με την εξαγωγή πολέμων-σταυροφοριών, αξόνων του καλού και δημοκρατίας). Η εμπόλεμη συνθήκη συνεχίζεται έως σήμερα: χαμηλής έντασης στο εσωτερικό της δύσης, ισχυρής έντασης σε διάφορες περιοχές του πλανήτη (Συρία, Ιράκ, κτλ). Πολύ περισσότερο τώρα, μέσα στο καθεστώς παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης, οι κοινωνίες πρέπει να συστρατευθούν, να συνηθίσουν στην κανονικότητα ενός διαρκούς πολέμου. Να εκπαιδευτούν στη βαρβαρότητα και τον ρατσισμό, να συνηθίσουν την εικόνα του στρατού να σουλατσάρει στους δρόμους, να αναγνωρίζουν εχθρούς εκεί που τους υποδεικνύει το σύστημα. Να κοιμούνται αγκαλιά με το φόβο και να ξυπνούν φτωχότεροι αλλά εθνικά υπερήφανοι. Από όλα αυτά τρέφεται η άκρα δεξιά σε παγκόσμιο επίπεδο και κερδίζει πλέον κοινωνικό και θεσμικό έδαφος: από την παγκοσμιοποίηση των σκοτεινών αξιών του αστικού πολιτισμού.

Στην Ελλάδα, μέσα σε συνθήκες φτωχοποίησης μεγάλων κοινωνικών κομματιών, το πρόσφατο ζήτημα της διαχείρισης των προσφύγων – μεταναστών έχει διαμορφώσει μια δεξαμενή με λασπόνερα για να κολυμπάει με άνεση ο κανιβαλισμός. Βέβαια η πριμοδότηση

των φασιστών δεν σταματά εκεί. Από τις “ανθρωπιστικές” αντιμεταναστευτικές κορώνες “ευαίσθητων” υπουργών (βλ. Μουζάλα) ως την κοινή παρουσία αριστερών, δημοκρατών και ναζί σε βραχονησίδες (όπου έψαλλαν συγκινημένοι τον εθνικό ύμνο) η ακροδεξιά επικαιροποιεί τις παραδοσιακές-ιστορικές της σχέσεις (κατά βάση έμμισθες) με τις υπηρεσίες και το βαθύ κράτος.

Μια πραγματικότητα διαπερνά την ιστορία του ελληνικού κράτους από καταβολής του. Η ώσμωση του βαθέως κράτους (μυστικές υπηρεσίες, πολιτικοί στα παρασκήνια, οικονομικοί παράγοντες κτλ.) με τις ακροδεξιές ομάδες και η χρήση των τελευταίων κατά το δοκούν για την βρώμικη δουλειά που το ίδιο το κράτος δεν θέλει να κάνει απευθείας. Είτε υπόγειες οργανώσεις αξιωματικών του στρατού δεκαετίες πριν είτε παρακρατικοί σχηματισμοί πιο πρόσφατα, ευθύνονται για επιθέσεις σε πολιτικούς αντιπάλους, για δολοφονίες, για τη δημιουργία κλίματος “έκτακτης ανάγκης” με προβοκάτσιας, για απόπειρες πραξικοπημάτων, λειτουργώντας ως το μακρύ χέρι των αφεντικών (απεργοσπαστικοί μηχανισμοί, επιθέσεις σε σωματεία κτλ). Ταυτόχρονα, εμφανίζονται να τσαλαβουτούν στα νερά της μαύρης οικονομίας, μιας και το εύκολο κέρδος είναι ένα από τα βασικά κίνητρα της κίνησής τους.

Αν είναι αλήθεια πως το κράτος έχει συνέχεια, είναι δεδομένο πως έχει και το βαθύ κράτος, το πολιτικό σκιάδεσ παρασκήνιο και τα υποχειρίά του, οι ναζιστικοί θύλακες και τα διάφορα παρακρατικά γκρουπούσκουλα. Στον ελλαδικό χώρο της κρίσης, βασικός παίχτης στην ακροδεξιά παραμένει η χρυσή αυγή. Ο βασικός εντολοδόχος της βρώμικης δουλειάς που πασάρεται από κομμάτι του βαθέως κράτους, στην κορυφή του payroll των μυστικών υπηρεσιών, ως και φίλα προσκείμενων επιχειρηματιών. Παρόλ αυτά, αν και μετά από 3 δεκαετίες ζωής παραμένει ηγέτιδα δύναμη στον εν λόγω “χώρο”, βούρκο για την ακρίβεια, έχει ανταγωνισμό. Για παράδειγμα, η δημιουργία της ΛΕ.ΠΕΝ. από το πρώην στέλεχός της και μαφιόζο Ρήγα και πιο πρόσφατα η ΑΠΕΛΑ, πολιτική προμετωπίδα των ΑΜΕ-С18, με ιντερνετικό φορέα το site HELLENIC NS, που υποστηρίζεται από τον παλιό υπαρχηγό της χ.α και υπάλληλο του Μιχαλολιάκου, Περίανδρο Ανδρουτσόπουλο.

Μια άλλη αλήθεια είναι πως αν είσαι υποχείριο, “δαγκώνεις” μέχρι εκεί που σου επιτρέπουν τα αφεντικά σου. Είσαι χρήσιμος αλλά με όρια. Αν τα ξεπεράσεις, μπορεί να “μπεις στον πάγο” για όσο χρειαστεί. Έτσι και σήμερα, σε αυτή τη θέση βρίσκεται η χρυσή αυγή, φαινομενικά “στριμωγμένη” λόγω της δίκης της, “αφήνοντας” τον ακτιβισμό σε άλλα χέρια. Την βρώμικη δουλειά πλέον έχουν αναλάβει να συνεχίσουν τα διάφορα “οργισμένα” και “απογοητευμένα” αποπαιδία της. Το αποτέλεσμα: η ίδια δεν καρφώνεται όντας υπό πίεση,

ενώ συνεχίζονται τα χτυπήματα σε όσους είναι στόχος του βαθέως κράτους. Και κάτι επίσης σημαντικό: κατά αυτόν τον τρόπο τα διάφορα ακροδεξιά φυντάνια παραμένουν ελεγχόμενα από τη μαμά-οργάνωση, όσο κι αν αυτά διαρρηγνύουν τα ιμάτιά τους για το αντίθετο. Όποια πέτρα κι αν σηκώσεις μέσα σε αυτόν τον βούρκο, έναν ομαδάρχη με πέρασμα από τη χρυσή αυγή θα βρεις, που πολλές φορές κινείται ακόμα γύρω από αυτήν. Δηλαδή μαζί δεν κάνουνε και χώρια δεν μπορούνε. Ακόμα και με μια απλή διερεύνηση του ρόλου που αυτός επιτελεί, θα συναντήσει κανείς ένα σωρό ονομασίες-ταμπέλες (blood and honour, combat18, brigade hellas, AME, hellenic ns, Απέλλα, Μαύρος Κρίνος κτλ.) που συμπληρώνουν τη μαρκίζα της ακροδεξιάς πολυκατοικίας (Νέα Δεξιά, Λ.Ε.Π.ΕΝ, κόμμα Μπαλτάκου, Δίκτυο Ελλήνων Συντηρητικών κτλ). Μικροομάδες φασιστικών αποβρασμάτων που τύποις και μόνο διαφοροποιούνται από τον κεντρικό εκφραστή του φασισμού στην Ελλάδα, την χρυσή αυγή, και αυτοπαρουσιάζονται ως απογοητευμένοι που δεν θέλουν ή διαφωνούν ευκαιριακά με τη γραμμή της και διψούν για “μαχητικό εθνικοσοσιαλισμό” χωρίς θεσμικά όρια. Διαγραφέντες, αποχωρήσαντες και λοιπά απολωλότα πρόβατα. Όλοι με κοινό σημείο την πολιτική “αυτονομία” (!) της σκέψης και βέβαια την ανάλογη διάθεση για δράση.

Στη σαβούρα του ναζιστικού βούρκου μια οργάνωση μάς κίνησε ιδιαίτερως την περιέργεια: η proratria. Η εν λόγω ομάδα, ως βιτρίνα της έχει τα μαθήματα πολεμικών τεχνών, τη διοργάνωση φεστιβάλ με ανάλογα εγχειρήματα στο εξωτερικό (Ιταλία, Γαλλία, Πολωνία κτλ) αλλά και στο εσωτερικό (Καλαμάτα). Στην πραγματικότητα, πρόκειται για μια δεξαμενή από την οποία στρατολογούνται μέλη που επανδρώνουν τις ομάδες κρούσης διάφορων παρακρατικών μαγαζιών. Μέλη της έχουν αγαστές σχέσεις με αυτά και συμμετέχουν πηγαينوερχόμενα σε αυτά. Συγκοινωνούντα δοχεία, ομάδες σφραγίδες που αλλάζουν ταμπέλα περιστασιακά για να δημιουργούν την αίσθηση πληθώρας φασιστικών ομάδων κρούσης και μάλιστα... αυτόνομων(!). Η proratria φαίνεται να είναι μια οργάνωση ομπρέλα στην οποία αλληλοδιαπλέκονται αρκετά από τα καθάρματα που επιτίθενται σε μετανάστες-εργάτες, σε αγωνιστές, σε χώρους του κινήματος, σε όποιον δεν ταιριάζει στα άρια και μάτσο πρότυπά τους. Το τελευταίο διάστημα, κάποια από τα μέλη τους έχουν δεχτεί χτυπήματα από ομάδες συντρόφων-ισσών ως απάντηση στη δράση τους.¹

Συνεχίζοντας την έρευνα του ναζιστικού οχетуού και της ίδιας της proratria έπεσε στην αντίληψή μας πως κατάφερε να στεγάσει τις πολιτικές “ανησυχίες” και δραστηριότητές της

1. athens.indymedia.org/post/1561117/, athens.indymedia.org/post/1568060/, athens.indymedia.org/post/1559727/, athens.indymedia.org/post/1557677/, athens.indymedia.org/post/1560590/, athens.indymedia.org/post/1555304/

σε κλειστό χώρο. Η “φυσική” της έδρα όπου τα μέλη της θα μπορούσαν να μαζευτούν, να προπονηθούν, να κάνουν εκδηλώσεις, πάρτυ και μουσικά σουαρέ! Θεωρώντας μάλιστα οι ιθύνοντες της pro patria πως οι κανόνες συνωμοτικότητας που ακολουθούν (άλλο ένα στοιχείο που διαφημίζουν προς άγρα νέων μελών) θα ήταν αρκετοί για να τους κρατήσουν αόρατους (!) και ασφαλείς (!!!), άρχισαν να χτίζουν το τελευταίο διάστημα ένα σημείο αναφοράς για τον φασιστικό “μαχητικό” συρφετό. Ένας χώρος φάντασμα που είχε σημασία να εντοπιστεί. Και επειδή ως γνωστόν η επίμονη και η σε βάθος χρόνου πολιτικο-τεχνική δουλειά αποδίδει καρπούς, είχαμε αποτέλεσμα. Καταφέραμε να φτάσουμε στα ίχνη τους βρίσκοντας τον “κρυφό” στεγασμένο χώρο τους στο ιστορικό κέντρο της Αθήνας, στην οδό Χρυσοσπηλιωτίσσης 7 στον τρίτο όροφο. Και επειδή ως γνωστόν, οι φασίστες δεν κάνουν χωρίς την αστυνομία, φρόντισαν να τον φτιάξουν εκατό μέτρα από το Α.Τ. Ακροπόλεως ακολουθώντας την πάγια τακτική των γραφείων της χ.α πανελλαδικά. Την Τετάρτη 8 Φλεβάρη 2017, σύντροφοι και συντρόφισσες επιτεθήκαμε αποσκοπώντας να στείλουμε το εν λόγω χώρο προς αναζήτηση νέου ενοικιαστή και τους θαμώνες στα επείγοντα περιστατικά. Επιλέξαμε να επιτεθούμε την ώρα του ανοίγματος στοχεύοντας όχι μόνο στο χώρο αλλά και στη συνάντησή μας με τους υπεύθυνους διαχειριστές του. Δυστυχώς για μας και ευτυχώς για αυτούς βρέθηκε μόνο ο Χάρης Σταματάκης. Βασικό μέλος του PROPA-TRIA ο οποίος εικονίζεται σε μια πρόσφατη φωτογραφία διεργασιών του εθνικιστικού-ακροδεξιού χώρου, μαζί με τους Δημήτρη Ζαφειρόπουλο (πρώην μαχαιροβγάλτης της χ.α και εκδότης), τον Χρήστο Ρήγα της Λ.Ε.Π.ΕΝ και τον Παναγιώτη Δούμα (της Νέας Δέξιας του Φαήλου Κρανιδιώτη) (Επισυνάπτεται φώτο). Από τον χώρο αποσπάσαμε λάβαρα, προπαγανδιστικό υλικό, έγιναν καταστροφές και γράφτηκαν συνθήματα. (Επισυνάπτεται φώτο)

Η έρευνα στις διασυνδέσεις των ναζιστικών ομάδων θα συνεχιστεί, όπως και η επιθετική ενασχόληση μαζί τους. Όσοι αποτελούν το μακρύ χέρι του συστήματος θα πρέπει να βρίσκουν απέναντί τους αγωνιστές και αγωνίστριες έτοιμες και έτοιμους να το κόψουν. Όποιος σηκώνει χέρι σε μετανάστες, σε διαφορετικούς από αυτόν, σε συντρόφους, σε χώρους του κινήματος αποτελεί διαρκή στόχο.

Ο φασισμός δεν ισοπεδώνεται ούτε με την ωμή βία κάποιων ειδικών ούτε με θεσμικά τερτίπια που ανακυκλώνουν την κοινωνική ματαιότητα. Πραγματική μας δύναμη, καρδιά και νους είναι η συλλογική ευφυΐα, το πείσμα και η αλληλεγγύη. Η επίμονη καθημερινή πολύμορφη πολιτική δουλειά είναι εργαλείο απαραίτητο στην διεξαγωγή του αντιφασιστικού αγώνα. Ένας αγώνας που δεν αρχίζει και τελειώνει στο τσάκισμα των φασιστών στο δρόμο αλλά διαπερνά κάθε στιγμή των καθημερινών μας συγκρούσεων

με σεξιστικές, ρατσιστικές, εξουσιαστικές λογικές και συμπεριφορές. Ένας αγώνας σκληρός και επίπονος που θα ολοκληρωθεί μονάχα όταν ξεμπερδέψουμε με το σύστημα που γεννά, θρέφει και προστατεύει τις φασιστικές ομάδες: το κράτος, τον καπιταλισμό, την πατριαρχία. Μόνο έτσι θα απαλλαγούμε από τον φασισμό. Ως τότε: βαθιά ανάσα και καθολική σύγκρουση με αυτόν...

ΟΥΤΕ ΣΠΙΘΑΜΗ ΓΗΣ ΣΤΟΥΣ ΕΧΘΟΥΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΤΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

το άγρυπνο μάτι της αναρχίας

Επίθεση στα κεντρικά της Χρυσής Αυγής

31 Μάρτη 2017

όπως δημοσιεύθηκε στο: athens.indymedia.org/post/1571657/

Ήρθαμε και θα ξανάρθουμε.

Το πρωί της Παρασκευής 31 Μάρτη σύντροφοι και συντρόφισσες επιτεθήκαμε στα ανοιχτά γραφεία της «Κεντρικής Διοικήσεως» του νεοναζιστικού κόμματος Χρυσή Αυγή. Στο πολυόροφο κτίριο που βρίσκεται στη Λ.Μεσογείων στεγάζεται η Τ.Ο. Αμπελοκήπων, υποδομές που αφορούν την εφημερίδα της οργάνωσης, τα στούντιο του ιντερνετικού τους καναλιού, το γραφείο του «Φύρερ» και των πρωτοπαλικάρων του. Στο ισόγειό του στεγάζεται επίσης το κατάστημα τους που εμπορεύεται αγκυλωτούς σταυρούς, βιβλία με ωδές στον εθνικοσοσιαλισμό, στολές για φασίστες και άλλα αντικείμενα για τους φανατικούς του είδους.

Εκτός από τις δημόσιες εκδηλώσεις που κατά καιρούς φιλοξενούνται στους ορόφους του, τα τετραγωνικά του είναι αρκετά για να χωράνε και τις υπόλοιπες καθημερινές ασχολίες των χρυσαυγιτών: ραντεβού με εφοπλιστές για να ανατροφοδοτούνται τα ταμεία, συναντήσεις με εργολάβους για να οργανώνονται επιθέσεις σε συνδικαλιστές, τεταμένα επιχειρηματίες για να προετοιμάζονται οι κινήσεις που θα προωθούν μέσω του αστικού κοινοβουλίου τα συμφέροντά τους, σουαρέ με τους δημοσιογράφους που τους πλασάρουν ως «τα παιδιά της διπλανής πόρτας» στο ευρύ κοινό. Στα τετραγωνικά αυτά φιλοξενούνται επίσης οι μηχανές που τους ράβουν τα κοστούμια, όταν είναι απαραίτητο από μπράβοι της νύχτας να μεταλλάσσονται σε καθωσπρέπει εκπρόσωποι του νόμου και της τάξης των καπιταλιστών.

Όλος τυχαίως, για έδρα όλων αυτών των δραστηριοτήτων επέλεξαν ένα κτίσμα μέσα στην καρδιά του κρατικού μηχανισμού και της ασφάλειας: απέναντι ακριβώς από τη Σχολή της Αστυνομίας και το Υπουργείο Δικαιοσύνης, δίπλα στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης και το Υπουργείο Περιβάλλοντος. Πέρα από τον προφανή συμβολισμό αυτής της επιλογής που επιβεβαιώνει το ειδύλλιο της Χ.Α. με τους νευραλγικούς τομείς του κράτους και τις επιδιώξεις της για διασυνδέσεις με τους φορείς της αστικής πολιτικής διακυβέρνησης, η μετακόμιση στο «σιδερένιο φρούριο» της Κατεχάκη είναι άλλη μια ταφόπλακα στο περιβόητο “αντισυστημικό” της προφίλ.

Παρ' όλα αυτά όμως, όλη αυτή η οχύρωση δεν φάνηκε αρκετή το πρωί της Παρασκευής και οι υπεύθυνοι ασφαλείας των γραφείων έμειναν με τους πυροσβεστήρες και τους φραπέδες στο χέρι. Στη στοχευμένη μας ενέργεια (σπάσιμο της πρόσοψης του καταστήματος και φθορές στο εσωτερικό του, φθορές στο αστυνομικό φυλάκιο, στην κεντρική είσοδο, στις παρκαρισμένες μηχανές των χρυσαυγίτων και παράλληλη ετοιμότητα να τσακίσουμε όποιο μέλος του τοπικού «τάγματος εφόδου» βρισκόταν μπροστά μας), απάντησαν λίγες ώρες μετά με τυφλά αντίποινα, χτυπώντας βάνουσα περαστικό απλά και μόνο επειδή πέρασε τυχαία μπροστά από το συγκεκριμένο σημείο και η εμφάνισή του δεν ταίριαζε στα πολιτικά τους κριτήρια. Αυτοί είναι οι φασίστες.... Και γι' αυτό τους πολεμάμε.

Η κίνησή μας αυτή ενάντια στις ομάδες κρούσης του κεφαλαίου ήρθε για να προστεθεί στους πολύμορφους αγώνες του ταξικού κινήματος ενάντια στο φασισμό. Το τελευταίο διάστημα τα παραδείγματα είναι πολλά: η αποβολή του χρυσαυγίτικου «Κλαδικού Σωματείου Υπαλλήλων Ασφαλείας» από το Εργατικό Κέντρο Αθήνας, ο αποκλεισμός της "συνδικαλιστικής" παράταξης «Εθνικιστική Λαϊκή Δύναμη» από τις εκλογές του Συλλόγου των εργαζομένων στο Δήμο Θεσσαλονίκης, οι δυναμικές συγκεντρώσεις-πορείες ενάντια στα εγκαίνια γραφείων τους (όπως έγινε στην Ξάνθη, στη Βέροια, στα Χανιά, στο Παγκράτι), το μπλοκάρισμα εκδηλώσεων-ομιλιών τους (όπως στο Αγρίνιο, στο Βόλο και αλλού), οι αντιφασιστικές περιπολίες σε διάφορες πόλεις της Ελλάδας, η σύγκρουση με πρωτοκλασάτα στελέχη και βουλευτές τους (όπως στο Περιστέρι), η δυναμική παρουσία σε δίκες φασιστών και αντιφασιστών, οι επιθέσεις σε στελέχη, βουλευτές και γραφεία ναζι δικηγόρων-υποστηρικτών τους, οι συγκεντρώσεις αλληλεγγύης σε προσφυγόπουλα έξω από σχολεία (όπως στο Πέραμα και στο Ωραιόκαστρο), οι επιθετικές κινήσεις σε γραφεία από όλη τη γκάμα της ακροδεξιάς (όπως ΛΕΠΕΝ, Pro patria, Ελλήνων Έλευσις) και πολλά άλλα ακόμα.

Στο αντίπαλο στρατόπεδο, η Χ.Α. με κάποιες σπασμωδικές κινήσεις κάνει προσπάθειες για να ξαναεμφανιστεί δυναμικά στο δρόμο. Με χτυπήματα εναντίον μεταναστών στη Χίο και στη Μυτιλήνη, προπηλακισμούς σε σχολεία που έχουν προγραμματιστεί να φιλοξενήσουν προσφυγόπουλα (όπως στο Πέραμα και στο Ωραιόκαστρο), με την επανεμφάνιση του σκληρού της πυρήνα στα δικαστήρια και τις προκλήσεις εναντίον της οικογένειας Φύσσα, προσπαθεί να κερδίσει το χαμένο έδαφος.

Η δίκη που βρίσκεται σε εξέλιξη και σύμφωνα με εκτιμήσεις θα ολοκληρωθεί πρωτόδικα μέσα στο 2018, αποτελεί μια από τις αιτίες της προσωρινής αναδίπλωσής της. Σύμφωνα με τις δηλώσεις του (προσφάτως αποχωρήσαντα βουλευτή της) Δ. Κουκούτση, οικονομικοί

λόγοι και διώξεις της επιχειρησιακής και βουλευτικής ομάδας οδήγησαν στην τακτική επιλογή του να μπει για λίγο στην άκρη η πρωτοκαθεδρία των μπράτσων (χωρίς να εξαφανιστούν). Στο να προσεγγιστούν παλιές μνημονιακές καραβάνες της Ν.Δ. και του ΛΑ.Ο.Σ. ως στελεχιακό δυναμικό με στόχο το σπάσιμο της απομόνωσης, να αποκηρυχτεί ακόμα πιο έντονα στο δημόσιο λόγο της η εθνικοσοσιαλιστική της μήτρα και να πριμοδοτηθεί προσωρινά η ταμπέλα του “αγνού”, “νόμιμου” και “τίμιου” εθνικισμού.

Στη νέα της προσπάθεια να ξαναβγεί στον αφρό της πολιτικής επικαιρότητας και να διώξει από τις πλάτες της τη ρετσίνα της «εγκληματικής οργάνωσης», αξιοποιεί προπαγανδιστικά τη διεθνή άνοδο ακροδεξιών πολιτικών (Τραμπ, Λεπέν) και συμπλέει με το ρεύμα του ακροδεξιού ευρωσκεπτικισμού - χωρίς στην ουσία να θίγει τον ταξικό χαρακτήρα της Ε.Ε. Με ένα ιδεολογικό χυλό για Προγραμματικές Θέσεις που στόχο έχουν να εγκλωβίσουν τα εργατικά στρώματα στις ορέξεις της πιο αντιδραστικής μερίδας του κεφαλαίου, αυτοπαρουσιάζεται ως η μόνη αληθινή αντισυστημική δύναμη. Με ένα μηντιακό λαϊκισμό, επικεντρώνεται στο κράξιμο και την ενοχοποίηση κάποιων συγκεκριμένων διαχειριστών της πολιτικής-οικονομικής εξουσίας ή στη δαιμονοποίηση των μεταναστών, κρύβοντας με αυτό τον τρόπο τον πυρήνα της ταξικής εκμετάλλευσης και αθλώνοντας εν τέλει το καπιταλιστικό σύστημα και τις κρίσεις του που γεννούν τις αδικίες. Παράλληλα προσπαθώντας να απλώσει τα πλοκάμια της στον κόσμο της εργασίας, εμπλουτίζει το προφίλ της με τις γνωστές “αντιμνημονιακές” κορώνες και φτιάχνει σειρά δουλεμπορικών παραμάγαζων που τα βαφτίζει “σωματεία”, ενώ την ίδια στιγμή τάσσεται ενάντια στις απεργίες και σε όλα τα όπλα που έχουν οι προλετάριοι για να αντιμάχονται τη μνημονιακή λαίλαπα. Ανάμεσα στις βαρύγδουπες εξαγγελίες της δεν ξεχνά βέβαια να αξιοποιήσει τη συστημική αβάντα της συγκυβέρνησης που επιλέγει να κάνει κοινές εμφανίσεις με τους βουλευτές της Χ.Α. στο Καστελλόριζο ή που δια στόματος Παρασκευόπουλου την επαινεί για την προσπάθεια “εκδημοκρατισμού” της.

Το ποια τάξη υπηρετεί και εναντίον ποιας τάξης στρέφεται φαίνεται ακόμα πιο καθαρά από τους στόχους που επέλεξαν να χτυπούν οι Ρουπακιάδες και τα «τάγματα εφόδου» τους: με επιθέσεις στο ντόπιο και ξένο προλεταριάτο, με δολοφονίες μεταναστών εργατών όπως ο Σαχζάτ Λουκμάν και ο Αλίμ Αμπντούλ Μάναν, με επιθέσεις σε δομές του κινήματος και σε κοινότητες μεταναστών. Απολαμβάνοντας το ακαταδίωκτο και την αστυνομική-δικαστική ασυλία επιδίωξαν να ηγεμονεύσουν στις γειτονιές, δίνοντας διαπιστευτήριά στις δυνάμεις του κεφαλαίου ότι είναι άξιοι να τους ανατεθεί μερίδιο της πολιτικής εξουσίας, όντας ικανοί να αντιμετωπίσουν ακόμα και ένοπλα το οργανωμένο εργατικό κίνημα. Ενώ η ισχύ τους μεγάλωνε, οι τραγικές στιγμές της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα, της δολοφονικής

ενέργειας εναντίων των Αιγυπτίων ψαράδων στην ιχθυόσκαλα και των συνδικαλιστών του ΠΑΜΕ στο Πέραμα, συμπύκνωσαν ως κινήσεις τη σιγουριά που είχε η Χ.Α. εκείνη την περίοδο ότι μπορούσε να ανέβει κλίμακα επιχειρησιακής και πολιτικής δράσης και να αμφισβητήσει με τα έργα της την ηγεμονία στο χώρο της Δεξιάς.

Για όλους αυτούς τους λόγους οι δυνάμεις του ταξικού κινήματος πρέπει να είναι σε επαγρύπνηση. Όπως μας έχει διδάξει η Ιστορία, τμήματα της αστικής τάξης θέλουν να έχουν σαν εφεδρεία τα τάγματα των ναζί που θα είναι έτοιμα να επιβάλλουν με φωτιά και σίδερο τις πολιτικές του κεφαλαίου, που όσο οξύνεται ο ταξικός αγώνας θα είναι έτοιμα να παραδώσουν τους εργαζόμενους δεμένους χειροπόδαρα στους καπιταλιστές. Και αν το ιστορικό παράδειγμα της Γερμανίας και της Ιταλίας φαντάζει μακρινό, τα πρόσφατα γεγονότα της Ουκρανίας πρέπει να ληφθούν πολύ σοβαρά υπόψιν από τους αγωνιστές. Σε μια όχι και τόσο μακρινή χώρα, η οργανωμένη επέμβαση της Ε.Ε. και των Η.Π.Α. συντάχθηκε με οργανωμένες, ετοιμοπόλεμες ναζιστικές ομάδες που δολοφόνησαν και βασάνισαν αριστερούς και αντιφασίστες. Έτσι επιβλήθηκε ένα καλά σχεδιασμένο πραξικόπημα με στόχο να ενισχυθεί εκείνο το κομμάτι της αστικής τάξης που είχε σαφή ευρωατλαντικό προσανατολισμό και ήταν διατεθειμένο να υποστηρίξει σθεναρά τα συμφέροντα αυτά στην περιοχή.

Επιπλέον και όσον αφορά το εδώ και το τώρα, επειδή μια αποκαθαρμένη Χ.Α. που θα μπορεί να αξιοποιηθεί ως κυβερνητικός μπαλαντέρ δεν αποτελεί σενάριο επιστημονικής φαντασίας. Επειδή άλλο ένα δίδαγμα της Ιστορίας είναι ότι η αδυναμία της σοσιαλδημοκρατικής πολιτικής φέρνει πιο κοντά το φασισμό στη διακυβέρνηση όταν δεν μπορεί στέρεα να επανέλθει η «ανάπτυξη» και η απαραίτητη ισορροπία του συστήματος. Επειδή το βάθος της οικονομικής κρίσης και οι μνημονιακές πολιτικές δεν αφήνουν πολλά περιθώρια για αισιοδοξία αν το επαναστατικό κίνημα δεν αναλάβει τα σύγχρονα καθήκοντά του, οφείλουμε να πολεμήσουμε το φασισμό και το σύστημα που τον γεννά οργανωμένα, ενωτικά και αποφασιστικά σε ιδεολογικό, πολιτικό και στρατιωτικό επίπεδο. Για μια νικηφόρα αντιφασιστική και αντικαπιταλιστική στρατηγική που θα δημιουργήσει «νέους χρόνους και εποχές, στο μπόι των ονείρων μας, στο μπόι των ανθρώπων».

ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΘΑ ΠΕΡΑΣΟΥΜΕ ΑΠΟ ΠΑΝΩ ΣΑΣ

Ταξιαρχία Παύλος Φύσσας

Υ.Γ. 1: Λίγες μέρες πριν, οι υμνητές των δοσίλογων και των ταγματασφαλιτών, οι απόγονοι του αδόλφου που ονομάζονται χρυσαυγίτες, έκαναν άλλο ένα show εκτοξεύοντας απειλές για γκρέμισμα του Μουσείου του Ν. Μπελογιάννη. Ανακαινίστε πρώτα τα γραφεία σας που δέχονται επιθέσεις σε όλη την Ελλάδα και τα ξαναλέμε μετά...

Υ.Γ. 2: Αλληλεγγύη στις καταλήψεις και στις δυνάμεις του αγώνα που δέχονται επιθέσεις από το κράτος, το παρακράτος και από κάθε λογής εμπροσθοφυλακές του κεφαλαίου.

οι αντιφασίστες/στριες που πραγματοποίησαν την επίθεση δώσανε στη δημοσιότητα το δικό τους βίντεο από τη δράση: athens.indymedia.org/post/1571867/

Επίθεση στα γραφεία της Χ.Α. στον Ασπρόπυργο

14 Ιούνη 2017

όπως δημοσιεύθηκε στο: athens.indymedia.org/post/1575167

«Απ' τα τσακάλια δε γλιτώνεις με ευχές ή παρακάλια»

Κ. Βάρναλης

Το απόγευμα της Τετάρτης 14/6, επισκεφθήκαμε τα γραφεία της Χ.Α. στον Ασπρόπυργο - το προπύργιο των ναζι στη Δυτική Αττική - και επιτεθήκαμε σε ομάδα στελεχών της, τη στιγμή που ξεκλείδωνε για να ανοίξει το χώρο για το καθιερωμένο εβδομαδιαίο άνοιγμα. Η ομάδα αυτή αποτελούνταν από τέσσερα άτομα, τρία από τα οποία αναγνωρίστηκαν και είναι οι: Παναγιώτης Ρακοβίτης (στέλεχος, με συμμετοχή στα εκλογικά ψηφοδέλτια του νεοναζιστικού κόμματος), Ανδρέας Μαυρίδης (στέλεχος, με χρέη γραμματέα της τοπικής οργάνωσης), Σοφία Φουντουκίδου (στέλεχος, συνδεδετικός κρίκος με ρατσιστικούς συλλόγους Ποντίων).

Η συγκεκριμένη επίθεση ήταν μια ενέργεια πολιτικά επιβεβλημένη και ταξικά αναγκαία. Στον Ασπρόπυργο τα τελευταία 6 χρόνια πραγματοποιήθηκαν πολλές επιθέσεις στους μετανάστες της περιοχής αλλά και σε πολιτικές συγκεντρώσεις/πορείες. Οι ενέργειες αυτές πύκνωσαν από τον Αύγουστο του 2016 και είχαν ως αποτέλεσμα τους τελευταίους 10 μήνες να πραγματοποιηθούν πάνω από 40 καταγεγραμμένες επιθέσεις που στόχευαν κυρίως Πακιστανούς μετανάστες εργάτες γης στη Γκορυσά Ασπροπύργου. Ο φασιστικός αυτός οχετός εκδηλώθηκε με εισβολές σε σπίτια, λιντσαρίσματα στο δρόμο, χτυπήματα στο χώρο της εργασίας τους και επιθέσεις σε χώρους θρησκευτικής λατρείας. Οι δράστες των ενεργειών αυτών απολαμβάνουν την αστυνομική ασυλία αφού στις ελάχιστες περιπτώσεις που "πιάστηκαν" (και αυτό όχι γιατί έχουν αναβαθμισμένες επιχειρησιακές δυνατότητες), όχι μόνο αφέθηκαν ελεύθεροι, αλλά την ίδια στιγμή είτε προσήχθησαν και απειλούνταν με απέλαση οι μετανάστες-θύματα, είτε αξιοποιώντας τις πληροφορίες που "ξέφευγαν" από την αστυνομία οι φασίστες επέστρεφαν στο στόχο τους και τον ξαναχτύπαγαν εκδικητικά.

Έπρεπε οι οργανωμένες δυνάμεις του κινήματος να δώσουν μια ισχυρή απάντηση στη δράση τους αυτή. Έπρεπε να τους αποδυναμώσουν ώστε να μπορέσουν να ανασάνουν οι εκμεταλλεόμενοι στην περιοχή, ώστε ο κόσμος του αγώνα χέρι χέρι, ενωμένος σε μια γροθιά για την υπεράσπιση της τάξης του, να ανασυγκροτηθεί και εκ νέου να αντεπιτεθεί.

Τι κάνει όμως εφικτό το να γίνεται ο Ασπρόπυργος μηχανή παραγωγής λιντσαρισμάτων; Ποιοι είναι οι συσχετισμοί δυνάμεων που τα επιτρέπουν όλα αυτά; Πώς γίνεται σε μια περίοδο που η Χρυσή Αυγή για λόγους τακτικής έχει ρίξει τους τόνους της δρομίσιας βίας, να πραγματοποιούνται σε μια περιοχή συνεχείς επιθέσεις με το άρωμά της; Ποια είναι τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά αυτού του «τάγματος εφόδου», ποια η σχέση του με τη Χ.Α. και πώς προωθεί την πολιτική της; Ποια συμφέροντα εξυπηρετούν τα καθάρματα που ξυλοκοπούν κατά συρροή το τελευταίο διάστημα τους Πακιστανούς εργάτες γης που ζουν και εργάζονται στην ευρύτερη περιοχή και πώς ωφελούνται τα ντόπια αφεντικά και οι δυνάμεις του κεφαλαίου από τις ενέργειες αυτές;

Πιστεύουμε ότι οι αγωνιστικές δυνάμεις πρέπει να αναλύσουμε τις συγκεκριμένες συνθήκες και να μελετήσουμε προσεχτικά το στρατόπεδο του εχθρού, για να μπορέσουμε να εξάγουμε χρήσιμα συμπεράσματα που θα είναι ο οδηγός μας από εδώ και πέρα. Γιατί μόνο με τη μεθοδική επεξεργασία των δεδομένων θα μπορέσουμε να βρούμε τους κατάλληλους τρόπους δράσης για να αντιμετωπίσουμε αποτελεσματικά την κατάσταση.

Για να απαντήσουμε στα παραπάνω, θα προσπαθήσουμε να ενώσουμε τα κομμάτια του παζλ που η σύνθεσή τους θα μας δώσει τα απαραίτητα συμπεράσματα. Ξεκινώντας από το έδαφος πάνω στο οποίο εξελίσσονται όλα αυτά, αρχικά πρέπει να μιλήσουμε για τις **οικονομικές/κοινωνικές συνθήκες στην ευρύτερη περιοχή του Θριασίου πεδίου/ Δυτικής Αττικής** (Άνω Λιόσια, Φυλή, Ασπρόπυργος, Ελευσίνα, Μάνδρα, Μέγαρα, Μαγούλα κ.ά.). Στις περιοχές αυτές βρίσκεται το 40% της βαριάς βιομηχανίας της χώρας όπου χαλυβουργεία, τσιμεντοβιομηχανίες, διυλιστήρια, αποθήκες και αγωγοί καυσίμων, χημικές βιομηχανίες και μονάδες υγραερίων, κέντρα διαλογής ανακυκλώσιμων υλικών, αποθήκες καυσίμων του στρατού και πολλές άλλες ομοειδείς δραστηριότητες, μαζί με το χ.υ.τ.α., δημιουργούν μια ασφυκτική ατμόσφαιρα με το περιβάλλον μολυσμένο από τα καυσαέρια, με την άγρια εργασιακή εκμετάλλευση ντόπιων και μεταναστών εργατών, με τις εργατικές δολοφονίες και τους τραυματισμούς στα κάτεργα της καπιταλιστικής ανάπτυξης.

«Εδώ δε μας πληρώνουν τη δουλειά μας, μας πληρώνουν το θάνατό μας και μας τον πληρώνουν πολύ φθηνά»

Χαλυβουργός εργάτης

Στις επιχειρήσεις της περιοχής οι δυνάμεις της εργοδοσίας επιτίθενται στους εργάτες έχοντας για όπλα τις απολύσεις, την πολύωρη κακοπληρωμένη εργασία έως και την

απληρωσιά, τις ατομικές συμβάσεις με μειώσεις μισθών, την εκ περιτροπής εργασία, τις διαθεσιμότητες, την ανασφάλιστη εργασία, τους τραμπουκισμούς, τα τεράστια ποσοστά ανεργίας. Η μεγάλη αυτή γκάμα του αντεργατικού μηχανισμού, συσσωρευτικά με τα μνημόνια που ήρθαν για να δώσουν ανάσα ζωής στο κεφάλαιο μέσω της συντριβής των προλετάρων, έδειξαν και στον πιο αφελή τι εννοούν τα αστικά κόμματα, τα εργοδοτικά σωματεία, οι δήμαρχοι, τα αφεντικά και οι εργολάβοι τους όταν μιλούν για “ανάπτυξη”: ελαφρύνσεις για τα αφεντικά και όλα τα βάρη στις πλάτες των προλετάρων, τσάκισμα των εργατικών δικαιωμάτων, φτώχεια και δυστυχία προς όφελος της καπιταλιστικής κερδοφορίας.

Η κατάσταση χειροτερεύει και θα γίνει ακόμα πιο δύσκολη αν δεν αντισταθούμε αποφασιστικά στις πολιτικές που εφαρμόζονται αξιοποιώντας τα απανωτά μνημόνια που φέρνουν σωρεία αντιλαϊκών μέτρων. Με την καπιταλιστική κρίση να επιταχύνει τις διαδικασίες εφαρμογής τους, όλοι αυτοί οι αντεργατικοί σχεδιασμοί που έχουν δρομολογηθεί εδώ και δεκαετίες στα πλαίσια της Ε.Ε. και του Δ.Ν.Τ., πλέον αποκτούν μόνιμο χαρακτήρα. Το πεδίο αυτό, με τους πάμφθηνους εργάτες χωρίς δικαιώματα και τις παράλληλες φοροελαφρύνσεις για τα αφεντικά, διαμορφώνει τις ιδανικές συνθήκες για να επενδύσουν-πλιατσικολογήσουν ντόπια και διεθνή κεφάλαια. Έτσι λοιπόν την ίδια στιγμή που κλείνουν τα νοσοκομεία της περιοχής και συρρικνώνονται οι κοινωνικές δομές/παροχές, είναι στα άμεσα σχέδια η περιοχή του Θριάσιου να μετατραπεί σε κόμβο διαμετακομιστικού εμπορίου της νοτιοανατολικής Ευρώπης. Έτσι, η κοινοπραξία ΕΤΒΑ ΒΙΠΕ (συμφερόντων της Τράπεζας Πειραιώς με συμμετοχή 35% του Δημοσίου) και Goldair Group (του Στ. Γκολέμη, ένας από τους μεγαλύτερους ομίλους μεταφορών στην Ελλάδα) είναι από τις 24/11/16 και επισήμως ο προσωρινός ανάδοχος για την κατασκευή και διαχείριση του εμπορευματικού κέντρου στο Θριάσιο, στην έκταση των 588 στρεμμάτων που ελέγχει η ΓΑΙΑΟΣΕ. Η πολυδιαφημιζόμενη αυτή επένδυση που θα ξεπεράσει τα 250.000.000 ευρώ θεωρείται ότι θα συνεισφέρει στη δραστική βελτίωση του επενδυτικού κλίματος στον Ασπρόπυργο και την ευρύτερη περιοχή, με το αίμα και τον ιδρώτα των εργατών σε χαμηλή τιμή να αποτελούν τα καλύτερα εχέγγυα για τους οικονομικούς ομίλους που θα ληλατήσουν με το αζημίωτο.

Εστιάζοντας **στην περιοχή του Ασπροπύργου, η μετατροπή του σε μια απέραντη βιομηχανική ζώνη** έχει μεγάλη ιστορία. Η εγκατάσταση μικρών και μεγάλων βιομηχανιών από τη δεκαετία του 60 τον μετέτρεψαν σε βιομηχανική πόλη, η οποία ταυτόχρονα υποδέχτηκε μεγάλο αριθμό μεταναστών προλετάρων από το εσωτερικό αλλά και από το εξωτερικό που προσελκύστηκαν από τη δουλειά στα χωράφια και στις βιομηχανίες.

Ταυτόχρονα με τις ρυπογόνες μονάδες, άρχισε να διαμορφώνεται και ο ιστός της πόλης με τις ιδιαιτερότητες της κάθε γειτονιάς της που συνδυετικός κρίκος είναι ότι κατοικείται από τον κόσμο του μεροκάματου και της φτωχολογιάς. Τα «Νεόκτιστα» μια από τις φτωχότερες συνοικίες της περιοχής, η «Γκορτυσά» του Πόντου, ο καταυλισμός των Ρομά στη «Νέα Ζωή», το Κέντρο στο οποίο συνυπάρχει το πολυεθνικό προλεταριάτο, οι μεγάλες ζώνες με τις εργοστασιακές μονάδες και τις αποθήκες, διαμορφώνουν το μωσαϊκό της πόλης.

Οι δήμαρχοι της περιοχής τα τελευταία 20 χρόνια κινούνται στο πολιτικό χώρο της Δεξιάς με ισχυρότατες ακροδεξιές καταβολές. Οι δημοτικές αρχές του Ασπροπύργου πιστές στα συμφέροντα του κεφαλαίου εφαρμόζουν την ίδια αντιλαϊκή πολιτική σε συντονισμό με τις εκάστοτε κυβερνήσεις που τις στήριξαν. Για παράδειγμα, καθορίζουν μαζί με τους αρμόδιους θεσμικούς φορείς το Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο με βάση τους σχεδιασμούς των μονοπωλίων για φτηνές και άμεσα κερδοφόρες επενδύσεις, νομιμοποιούν ρυπογόνες βιομηχανίες που είχαν κατασκευαστεί και λειτουργούσαν παράνομα κ.ά.

Πώς θα μπορούσε άραγε **ο δήμαρχος Νίκος Μελετίου** και η παράταξή του «Ασπρόπυργος Ώρα Ευθύνης» να λείπουν από αυτό το κερδοφόρο πανηγύρι; Ο Μελετίου, προερχόμενος από την Ε.Π.ΕΝ. (κόμμα που ίδρυσε ο Γ. Παπαδόπουλος από τη φυλακή το 1984) η οποία ήταν ακμαία στον Ασπρόπυργο μέχρι το 1996 και στηριζόμενος από τη Νέα Δημοκρατία, έχει εγκατασταθεί τα τελευταία 10 χρόνια στην καρέκλα του τοπικού Δημαρχείου. Με τα πλοκάμια των επιχειρηματικών του βλέψεων να απλώνονται σε εταιρείες Logistics/**μεγάλες αποθήκες εταιρειών** που **“ανθούν”** στην περιοχή (αυτός και η γυναίκα του Παναγιώτα Πετρόγιαννου ίδρυσαν το 2003 σχετική εταιρεία), με πάρε-δώσε με τους εργολάβους που αναλαμβάνουν τα έργα “εξωραϊσμού”, με δύο φορές καταδίκη από ευρωπαϊκά δικαστήρια για ρατσισμό (γιατί εμπόδιζε την ένταξη των Ρομά μαθητών στα σχολεία) είναι ο κατάλληλος άνθρωπος για να υποστηρίξει με σθένος τα συμφέροντα του κεφαλαίου. Δεν είναι τυχαίο που επί προεδρίας του οι μεγαλοεπιχειρήσεις της περιοχής, με πρώτα και “καλύτερα” τα ΕΛΠΕ, έχουν αναγορευτεί σε «χορηγούς» και «μεγάλους ευεργέτες» της πόλης: επιβραβεύσεις με χρηματικά βραβεία στους νέους υψηλόβαθμους φοιτητές του Δήμου, καλοκαιρινή απασχόληση μαθητών, παροχή βοήθειας στο Κοινωνικό Κατάστημα Αλληλεγγύης του Δήμου Ασπροπύργου «Ο Πλησίον» κτλ. Τα κάτεργα των καπιταλιστών φοράνε με αυτό τον τρόπο το ανθρωπιστικό τους προσώπιο που “ξεπλένει” τα αίσχη τους και δέχονται τα θερμά συγχαρητήρια της δημοτικής αρχής!

Εκτός από τα νταλαβέρια με τους επιχειρηματίες και τους εργολάβους, ο δήμαρχος διοργανώνει συχνά εκδηλώσεις με ομοϊδεάτες του και έτσι διάφορα ακροδεξιά φιντάνια

φορώντας τη μάσκα της “επιστήμης” αξιοποιούν την παραχώρηση του Πνευματικού Κέντρου του Δήμου Ασπρόπυργου για να διαλαλούν τη ρατσιστική, εθνικιστική τους προπαγάνδα. Τέτοιου τύπου ημερίδα ήταν και η στοχοποίηση των Ρομά που διοργάνωσε στις 11/3/15 με θέμα: «*Το ζήτημα της παράνομης εγκατάστασης των αθίγγανων και η “γκετοποίηση” βιομηχανικών, εμπορικών και αγροτικών περιοχών. Μέτρα για τη ριζική αντιμετώπιση του προβλήματος*». Εκεί εκτός από τα αιτήματα για ακραία μέτρα καταστολής που ισοδυναμούν με πογκρόμ, τους λαμπερούς προσκεκλημένους από τη συνομοταξία της ακροδεξιάς όπως ο Μ. Βορίδης, την ομιλία του τότε νέου αστυνομικού διευθυντή Δ. Αττικής Π. Κορδολαίμη, πρωταγωνιστικό ρόλο έπαιξε ένα ερώτημα που τέθηκε στο δήμαρχο... Αυτός, που τόσο πολύ αγωνιά για τους Ρομά που «ρίχνουν το επίπεδο της περιοχής», τι έκανε τα 4.000.000 ευρώ από κονδύλια της Ε.Ε. που προορίζονταν για τους καταυλισμούς που διαμένουν; Όπως δηλώνει με θράσος στα δημοτικά συμβούλια: «*τα πήρε από τους “γύφτους” και τα έριξε στο κέντρο του Ασπρόπυργου*». Τα μοιράστηκε δηλαδή με τους εργολάβους του!

Την αίθουσα αυτή παραχώρησε και στη Χρυσή Αυγή τουλάχιστον σε δύο περιπτώσεις, για να διεξάγει εκδηλώσεις της: στις 15/3/14 για να παρουσιάσει την πρότασή της για τη διαχείριση των απορριμμάτων και στις 22/1/15 για να πραγματοποιηθεί προεκλογική ομιλία του Η. Κασιδιάρη. Την έλξη του αυτή με τους μελανοχίτωνες, το μίσος του για τους μετανάστες και τη δυσανεξία του για τις δυνάμεις του κινήματος τα έχει εκδηλώσει δημόσια πολλές φορές. Χαρακτηριστικά, μετά την επίθεση από ΜΑΤ και φασίστες στην πρόσφατη πορεία αλληλεγγύης στους μετανάστες (13/5/17) μέσα από την ανακοίνωση του δήμου έγραψε ότι: «*καταγγέλλει απερίφραστα την προβοκατόρικη, προκλητική, προσχεδιασμένη απόπειρα ομάδας του λεγόμενου αντιεξουσιαστικού χώρου (...), η εν λόγω ομάδα, που μεταφέρθηκε στην πόλη μας με λεωφορεία, από το κέντρο της Αθήνας, πραγματοποίησε πορεία στην εν λόγω συνοικία, επιδιώκοντας -παντί τρόπο- να προκαλέσει επεισόδια και ταραχές, προκειμένου να στοχοποιήσει τους κατοίκους της (...), επιχείρησαν να παρασύρουν σε μάχη, με δήθεν φυλετικά και ιδεολογικά χαρακτηριστικά, προκειμένου να τους αποδώσουν κάποια μεμονωμένα περιστατικά επιθέσεων σε μετανάστες, που σημειώθηκαν πρόσφατα στην περιοχή, (...) θα πράξουμε το καθήκον μας, ώστε, όπως συνέβη πολλάκις στο παρελθόν να μείνουν μακριά από τον τόπο μας*».

Διαπιστευτήρια στους επιχειρηματικούς κύκλους έδωσε και το Μάη-Ιούνιο 2016, εξαιτίας του σχεδιασμού για δημιουργία “hot spot” μεταναστών και προσφύγων σε έκταση που βρίσκεται στην Λεωφόρο Ειρήνης (πρώην ΝΑΤΟ), δίπλα στη συνοικία Ποντίων «Γκορυσά». Τότε, όχι στη βάση της αλληλεγγύης προς τους πρόσφυγες, αλλά στη βάση

της προσέγγισης μεγάλων κεφαλαίων, προωθώντας τη ρατσιστική επιχειρηματολογία, αξιοποιώντας για ψηφοθηρικούς λόγους τα ζητήματα των Ποντίων κατοίκων που την ίδια περίοδο προσεγγίζονταν από τη Χ.Α. και χρησιμοποιώντας τους για να προβάλει την αντίθεσή του, διαφώνησε με το σχεδιασμό. Μιλώντας σαν πιστός υπηρέτης του βάρβαρου καπιταλιστικού δρόμου ανάπτυξης και διαφημίζοντας το προς εκμετάλλευση φιλέτο της περιοχής δήλωσε ότι το συγκεκριμένο “hot spot” (που τελικά δεν δημιουργήθηκε ποτέ) είναι: «...ένα ζήτημα που συνιστά απειλή για την ασφάλεια και την ομαλή λειτουργία του πιο σημαντικού κόμβου Βιομηχανίας Ενέργειας, Διαμετακομιστικού Εμπορίου της Χώρας. Διότι, αντιστρατεύεται όλες εκείνες τις συνθήκες ασφάλειας και ομαλής λειτουργίας της σημαντικότερης οικονομικής ζώνης της Χώρας. Επιπλέον, βρίσκεται στο κέντρο μιας πυκνοκατοικημένης περιοχής, στην πιο ζωτικής σημασίας εμπορική οδό της Αττικής, αφού εξυπηρετεί χιλιάδες επιχειρήσεις (Logistics) Διαμετακομιστικού Εμπορίου, βαριές βιομηχανίες, εμπορικές μονάδες, και το Εμπορευματικό Κέντρο του Ο.Σ.Ε.».

Το άλλο κομμάτι του ρατσιστικού παζλ είναι το **τοπικό αστυνομικό τμήμα**. Όπως προαναφέραμε, φιλικά προσκείμενο στις επιθέσεις και στους φορείς τους, αφού έκανε τα στραβά μάτια για να υλοποιούνται χωρίς κόστος οι δολοφονικές ενέργειες, παράλληλα έδινε οδηγίες στα όργανά του να προσαγάγουν και να κρατάνε εκδικητικά τους μετανάστες και να δίνουν στη συνέχεια τις απαραίτητες πληροφορίες στους φασίστες για να συνεχίζουν ανενόχλητοι. Είναι ο ίδιος μηχανισμός που έκανε πλάτη και συνέδραμε στις επιθέσεις σε πορείες στην περιοχή, όπως στις 13/6/15 στην πορεία για τις εργατικές δολοφονίες στα ΕΛ.ΠΕ. και στην πρόσφατη πορεία αλληλεγγύης στους μετανάστες (13/5/17). Είναι ο ίδιος μηχανισμός, που πιστός στις σχέσεις αγάπης φασισμού-αστυνομίας κάνει τα πάντα για να κρατήσει αυτό το ειδύλλιο ζωντανό. Είναι ο ίδιος μηχανισμός που έχει ως πρότυπα τους χρυσαυγίτες με στολή Β. Αθανασόπουλο (γνωστό ως “Χάρο”), το Δ. Γιοβανίδη και άλλους τόσους που επιτελούν πιστά το καθήκον τους: να συντηρούν τη Χ.Α. μέσα στη ζεστή αγκαλιά του κρατικού μηχανισμού.

Ενισχυτικός και προωθητικός όλων των παραπάνω δυνάμεων είναι ο τοπικός τύπος. Ενδεικτικά, η **εφημερίδα «Θριάσιο»** με ρατσιστικά εξώφυλλα, με σειρά ρεπορτάζ που γράφονται με το μελάνι του ρατσισμού, με συνεντεύξεις σε πρόσωπα-κλειδιά της περιοχής για να διαφημίσουν το “έργο” τους και με στοχοποιήσεις των μεταναστών, κάνει την πένα της λοστό στα χέρια των φασιστών της περιοχής.

Στον τομέα των πολεμικών τεχνών συνεισφέρει με τις γνώσεις της η σχολή **«Λέοντες Ασπροπύργου»** του ακροδεξιού Γιάγκου Πολατίδη (Draculino team-Gracie Barra). Άμεσα

σχετιζόμενος με το νεοναζιστικό φεστιβάλ Propatria fest αφού συμμετέχει σε αυτό με αθλητές του, έχει συνδιοργανώσει μαζί τους στη σχολή του (26-27/09/15) σεμινάριο με το νεοναζί Φιλανδό m.m.a. αθλητή Rihakka Niko.

Τέλος, δεν μπορούμε να μην αναφέρουμε τους **“πολιτιστικούς” συλλόγους** της περιοχής που λειτουργούν σε στενή συνεργασία με τη Χ.Α. Ο «Σύλλογος Άγιος Αλέξανδρος» ενίσχυε τις συγκεντρώσεις ενάντια στο “hot spot” πλάι στους χρυσαυγίτες. Ο «Σύλλογος Κατοίκων Νεοκτίστων Ασπροπύργου» καλούσε τον Η. Κασιδιάρη σε φιλικές συναντήσεις και ο Σύλλογος Ποντίων Ασπροπύργου «Παναγία Σουμελά» τιμούσε σε εκδήλωση τη **«συνεισφορά της Χρυσής Αυγής στις αγωνιστικές πρωτοβουλίες των σωματείων του Ποντιακού Ελληνισμού»**.

Αυτό είναι το έδαφος στο οποίο τρύπωσε αλλά και διαμόρφωσε η **Χρυσή Αυγή Τ.Ο. Δυτικής Αττικής**. Εκμεταλλευόμενη την απογοήτευση από τις μνημομιακές πολιτικές, με προπαγανδιστικές δράσεις ενάντια στην εγκληματικότητα, το ζήτημα της διαχείρισης των σκουπιδιών, τη φτωχοποίηση και την ανάγκη για δουλειές, προσπάθησε να ριζώσει στην τοπική κοινωνία και έγινε ο υποστηρικτής των αφεντικών πατώντας πάνω στο υπόστρωμα που είχε φτιάξει η Δεξιά. Για τη δημιουργία των κατάλληλων συσχετισμών που θα ευνοούσαν την παρουσία της εκεί, στις 15/5/11 σε συντονισμό με το ρατσιστικό «Σύλλογο Κατοίκων Νεοκτίστων Ασπροπύργου» διοργάνωσε συγκέντρωση ενάντια στους Ρομά στην οποία ο Η. Κασιδιάρης ανέφερε: *«Εσείς εδώ θα ξεφορτωθείτε τα ανθρώπινα σκουπίδια που σας έχουν φορτώσει, που ληστεύουν, που δολοφονούν, που εγκληματούνε»*. Εξήγησε έτσι στους συγκεντρωμένους τα “καλά” της αυτοδικίας και νομιμοποίησε τα συνεχόμενα λιντσαρίσματα που ακολούθησαν, στοχοποιώντας και τους Πακιστανούς, λέγοντας: *«Πριν τρεις εβδομάδες που σας πυροβολούσαν εδώ πέρα, που σας ρίχνανε με πολεμικά όπλα από τον καταυλισμό, δεν υπήρχε είδηση για τα κανάλια. Δεν υπήρχε. Η είδηση ήταν ότι ένας Πακιστανός έφαγε μια κλωτσιά»*.

Την εγκατάστασή της στον πολιτικό στίβο της “Άγριας Δύσης” έκανε με το άνοιγμα των γραφείων της το 2012, την περίοδο που η αντιρομά υστερία είχε ξεκινήσει για τα καλά. Στα εγκαίνια που έγιναν στις 19/3/12, η Ελευσίνα και ο Ασπρόπυργος αναφέρονται από το Ν. Μιχαλολιάκο ως τα προπύργια της Χ.Α. και λίγα λεπτά αργότερα ανάμεσα σε δάφνες και πυρσούς βροντοφώναξε: *«Ναι, είμαστε ρατσιστές»*, αφήνοντας να εννοηθεί ότι όποιος δεν είναι ρατσιστής σε αυτές τις περιοχές ή δεν έχει τα λογικά του ή δεν νοιάζεται για το μέρος και τη γειτονιά του. Λίγους μήνες μετά, στις 4/5/12 η Τ.Ο. διοργανώνει προεκλογική συγκέντρωση στον Ασπρόπυργο την οποία ακολούθησε και η είσοδος πλέον του

νεοναζιστικού κόμματος στη βουλή με το υψηλότερο ποσοστό της στις εκλογές του 2012 να το λαμβάνει στο Δ. Ασπροπύργου με 16,75% (+ στα Μέγαρα 15,17%). Αυξημένα ποσοστά είχε εκεί και το Σεπτέμβριο του 2015: 15,16% και τον Ιανουάριο του 2015: 14,54%. Και όπως δήλωσαν και οι ίδιοι για τα δεδομένα στην ευρύτερη περιοχή: «*Σαφώς η Δυτική Αττική έδωσε τεράστια ποσοστά μέχρι και 20% σε περιφερειακές και ευρωεκλογές και αξίζει ένα μεγάλο μπράβο σε όσους συμμετείχαν στην μάχη των εκλογών*».

Η προπαγανδιστική τους δράση για το ζήτημα της εγκληματικότητας συνεχίστηκε με άλλη μια επίσκεψη κλιμακίου της Χ.Α. με επικεφαλής τον Η. Κασιδιάρη στις 4/6/12 στα Νεόκτιστα Ασπροπύργου όπου είχε κανονιστεί συζήτηση με το ρατσιστικό «Σύλλογο Κατοίκων Νεοκτίστων Ασπροπύργου» για να ακολουθήσουν δηλώσεις στα μ.μ.ε. Στις 4/12/12, μετά τη βομβιστική επίθεση που έγινε στα γραφεία και προσπάθησε να ανακόψει αυτό τον οχετό, το πρωτοπαλίκαρο του Μιχαλολιάκου **Γιαννόγκωνας Μιχαήλ** που έχει αναλάβει την εποπτεία των Τ.Ο. της ευρύτερης περιοχής ανέφερε για άλλη μια φορά πως αυτά τα γραφεία είναι «**η ψυχή της Χ.Α. στα δυτικά προάστια**». Μέσα στο 2013, σε μια χρονιά που λόγω και του ρευστού που έβρεχε πλέον και από το αστικό κοινοβούλιο η Χ.Α. άρχισε να ανοίγει και άλλα γραφεία στην ευρύτερη περιοχή (Μάνδρα, Μέγαρα) φτιάχνοντας ένα δίκτυο με κοινές στοχεύσεις και πρακτικές.

Μια από τις προτεραιότητες της νεοναζιστικής γκρούπας στον Ασπρόπυργο είναι και οι δεσμοί με κομμάτι του τοπικού στοιχείου της περιοχής **Γκορυτσά** (γειτονιά στις παρυφές του Ασπροπύργου), που στην πλειοψηφία τους είναι Πόντιοι που έζησαν στη Σοβιετική Ένωση. Αξιοποιώντας ως όχημα τον αντικομμουνισμό, το αντιτουρκικό συναίσθημα, το λόγο περί αλησμόνητων πατρίδων και αποκρύπτοντας τις ανακοινώσεις συλλόγων Ποντίων ενάντια στη Χ.Α σε άλλα σημεία της Ελλάδας, αλλά και τα όσα τράβηξαν οι Πόντιοι τον προηγούμενο αιώνα που στιγματίστηκαν και κυνηγήθηκαν σαν “τουρκόσποροι” από τους τότε Έλληνες εθνικιστές, η Χ.Α. ποντάρει σε μια μερίδα των κατοίκων που γλυκοκοιτούν το φασισμό για να στελεχώσει δυναμικές ομάδες κρούσης στην περιοχή. Έτσι λοιπόν δεν είναι λίγες οι παρεμβάσεις της στη Γκορυτσά όπως π.χ. στις 11/5/14 η πολιτική εκδήλωση της «Ελληνικής Αυγής για την Αττική» στην Πλατεία Γενοκτονίας Ηρώων Ποντίων (Γκορυτσά) με ομιλητές πρωτοκλασάτα στελέχη και βουλευτές ή οι ενημερωτικές δράσεις στη λαϊκή αγορά της περιοχής (13/5/14) κ.ά.

Σημαντικό συγκολλητικό στοιχείο αποτέλεσαν οι κινήσεις δημοτικής αρχής-ρατσιστών κατοίκων-Χ.Α. το Μάη-Ιούνη 2016 ενάντια στον προαναφερόμενο σχεδιασμό για δημιουργία “hot spot” μεταναστών και προσφύγων, σε έκταση που βρίσκεται στην Λ.

Ειρήνης (πρώην NATO), δίπλα στη συγκεκριμένη συνοικία. Εκεί πριν από ένα χρόνο παρέλασαν διάφορες караβάνες του ακροδεξιού χώρου και η dream team της Χ.Α., όπου στα λογύδριά της κατά τη διάρκεια των αποκλεισμών του συγκεκριμένου χώρου, έθετε το ζήτημα (28/5/16): «γιατί θα δημιουργηθεί το συγκεκριμένο hot spot εκεί που διαβιούν χιλιάδες Πόντιοι αδερφοί μας;». Ή σε άλλη συγκέντρωση (1/6/16) ανέφεραν ότι «κλιμάκιο της Τοπικής Οργάνωσης Δυτικής Αττικής παρουσία του Συναγωνιστή Αντωνόπουλου Κωνσταντίνου ανταποκρίθηκε στο κάλεσμα των κατοίκων και των Συλλόγων Ποντίων του Ασπρούργου και έδωσε δυναμικό παρόν υποστηρίζοντας τον Αγώνα των κατοίκων ενάντια στα σχέδια της μαρξιστικής αριστεράς». Για το συγκεκριμένο ζήτημα ο Η. Κασιδιάρης έκανε και ερώτηση στη βουλή (25/5/16) όπου κάνοντας άλλη μια επισημοποίηση της σχέσης τους με αντιδραστικά στοιχεία της περιοχής και προσπαθώντας να προσελκύσει και άλλους ενδιαφερόμενους αναφέρει ότι το κέντρο αυτό: «θα βρίσκεται στην καρδιά της πιο πολυάνθρωπης συνοικίας νεοπροσφύγων Ποντίων αδερφών μας, που ονομάζεται Γκορυσά και στην οποία διαμένουν πάνω από 20.000 συμπολίτες μας». Τον Ιούλιο του 2016 ανακοινώθηκε ότι τελικά ακυρώθηκε αυτός ο σχεδιασμός, αλλά ένα καμίνι χρυσαυγιτών-ρατσιστών κατοίκων είχε δημιουργηθεί πλέον στην περιοχή, που από τον αμέσως επόμενο μήνα άρχισε να ξερνάει πογκρόμ και λιντσαρίσματα στοχεύοντας κυρίως τους Πακιστανούς εργάτες γης που έμεναν και εργάζονταν στη συνοικία.

Το ιδιαίτερο αυτό «**τάγμα εφόδου**» έχοντας ως πρότυπο ανάλογες επιθέσεις που είχαν γίνει στην περιοχή το 2011-2012 και αντλώντας καύσιμα από την ασυλία που του παρέχουν οι τοπικές αστυνομικές και δημοτικές αρχές, χωρίς να φοράει τις γνωστές σε όλους παραλλαγές και τα μαύρα μπλουζάκια της Χρυσής Αυγής που γνωρίσαμε στην προδολοφονίας Φύσσα εποχή, προσαρμόστηκε στα νέα δεδομένα. Κρύβοντας τα διακριτικά από τα ρούχα του, αλλά αφήνοντάς τα πλέον μόνο πάνω στα σώματα των μεταναστών. Χαρακιές, μώλωπες, πληγές, για να υπενθυμίζουν ποιοι είναι οι ισχυροί στην περιοχή, να εκφοβίζουν τις κοινότητες των μεταναστών αλλά και όσων οργανώνονται και αγωνίζονται εκεί για τα δίκια της τάξης μας. Τα εγγόνια του αδόλφου δεν θέλουν να φύγουν οι μετανάστες εργάτες από την περιοχή, τους θέλουν εκεί σιωπηλούς, φοβισμένους, διασπασμένους, απομονωμένους ως το πιο φθηνό εργατικό δυναμικό που θα παράγει τσάμπα για τις τσέπες των αφεντικών. Τους θέλει εκεί, αλλά χωρίς ριζώματα ώστε ανά πάσα στιγμή να είναι εφικτό να μεταφέρονται από περιοχή σε περιοχή ανάλογα με τις ανάγκες της κερδοφορίας. Είτε για κάποιο νέο αναπτυξιακό έργο που χρειάζεται εργατικά χέρια, είτε για να αδειάσει εκτάκτως κάποια περιοχή από τα σπίτια τους που θα εκτοπιστούν πιο πέρα, για να μπορούν να χτιστούν πάνω στη γυμνή και καμμένη γη τα υπερκέρδη των πολυεθνικών.

Ποιο είναι το στρατόπεδο αυτών των καθαμάτων στην ταξική πάλη το έδειξαν εξάλλου στις 13/6/15 όταν βγήκαν και επιτέθηκαν από τα συγκεκριμένα γραφεία στη μοτοπορεία για το πρόσφατο τότε εργοδοτικό έγκλημα στο καπιταλιστικό κάτεργο των ΕΛ.ΠΕ. Λειτουργώντας σαν το μακρύ χέρι του Λάτση, της αστικής τάξης και του κράτους και έχοντας σαν ασπίδα τα ΜΑΤ, χτύπησαν αυτούς και αυτές που πορεύτηκαν στους δρόμους του Ασπρόπυργου για να κρατήσουν ζωντανή τη μνήμη των 4 νεκρών εργατών, ενάντια στη λήθη που θέλουν να επιβάλουν οι εκμεταλλευτές μας. Άραγε όλο αυτό ήταν ιδέα του υποψήφιου περιφερειακού συμβούλου και μέλους της 5μελούς των γραφείων **Αντωνόπουλου Κωνσταντίνου** ώστε να το αξιοποιήσει για την προαγωγή του στη συγκεκριμένη εταιρεία;

«Ο φασισμός επιχειρεί να οργανώσει την κοινωνία στη βάση του ασίγαστου εμφύλιου πολέμου, πλέον όμως όχι απλώς με τις παλιές κρατικές δυνάμεις καταστολής, την αστυνομία και το στρατό, αλλά με μόνιμες ειδικές ένοπλες λεγεώνες ταξικού πολέμου προκειμένου να κρατήσει υποταγμένους τους εργάτες.»

Ρ. Πάλμε Ντατ

Με βάση όλα τα παραπάνω, άποψή μας είναι ότι οι επιθέσεις στον Ασπρόπυργο αφενός αποτελούν ένα είδος ταξικής ρεβάνς από τους φασίστες και τα αφεντικά τους, προς τους μετανάστες που μέσα σε τόσο δύσκολες συνθήκες έδειξαν ότι μπορούν να οργανώνονται για τα δίκια της τάξης μας. Γιατί οι μετανάστες της περιοχής έχουν δείξει στο παρελθόν πως βάζουν μπροστά το σύνθημα ΕΡΓΑΤΕΣ ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΠΟΤΕ ΝΙΚΗΜΕΝΟΙ σε μια περίοδο που κυριαρχεί ο νόμος του εργοδότη, η απαισιοδοξία και η εξατομίκευση. Τρανό παράδειγμα σειρά αγώνων που ξεδιπλώθηκαν από το 2014-2015 στο κάτεργο της «Γενικής Ανακύκλωσης». Εκεί οι εργάτες, στην πλειοψηφία τους από το Πακιστάν, το Μπαγκλαντές και την Ινδία, εκτός από τους νεκρούς εν ώρα εργασίας συναδέλφους τους (Ιούλιο 2012 ο Μοχάμεντ Ικμπάλ από το Πακιστάν, στα τέλη του Ιουλίου 2009 ένας εργαζόμενος από το Μπαγκλαντές και ένας ακρωτηριασμός στην πρέσα την ίδια χρονιά), καλούνταν από το αφεντικό Δ. Λαζόπουλο να ξεχάσουν και κάθε έννοια εργατικού δικαιώματος. Στην απληρωσιά για μήνες, στη μη καταβολή των δώρων και στις άθλιες και επικίνδυνες συνθήκες εργασίας απάντησαν με απεργίες, πορείες και καταλήψεις. Για αυτό ο πρώην πρόεδρος της ομάδας χάντμπολ της ΑΕΚ και κολλητός του Δ. Μελισσανίδη έφερνε τα ΜΑΤ έξω από τις πύλες του εργοστασίου και έψαχνε ανώδυνους τρόπους να το λειτουργεί. Μέχρι να το κλείσει τελικά το Μάη του 2015 και να χαρίσει κυριολεκτικά στις φλόγες τα

δεδουλευμένα με τη πυρκαγιά που “ξέσπασε” εκεί ένα μήνα μετά.

Αφετέρου, οι επιθέσεις αυτές δείχνουν πως παρά τις διώξεις που άλλαξαν προσωρινά την τακτική της Χ.Α., είναι ακόμα εφικτό εκεί που οι συσχετισμοί το επιτρέπουν, να συντηρείται κάτω από τα φώτα της δημοσιότητας ένας μηχανισμός βίαιης πειθάρχησης, τιμωρίας και επιβολής που είναι έτοιμος να επιτεθεί όποτε χρειαστεί. Στους εσωτερικούς τριγμούς του νεοναζιστικού κόμματος, που προσωρινά από τους τραμπούκους παριστάνουν τα προσκοπάκια, οι φωτογραφίες των λιντσαρισμένων μεταναστών στη Γκορυσά-Ασπροπύργου λειτουργούν σαν απάντηση στους αγανακτισμένους χρυσαυγίτες που θέλουν περισσότερο αίμα και περισσότερα μπράτσα. Τα σακατεμένα σώματα των Πακιστανών λειτουργούν σαν βαλβίδα εκτόνωσης για όλους αυτούς που δυσανασχετούν από την ασφυκτική πίεση που ασκούν οι γραβάτες και τα δικαστήρια στο δολοφονικό μηχανισμό της συγκεκριμένης οργάνωσης. Έτσι, μέσα από τις επιθέσεις με το άρωμά της σε ένα δήμο προπύργιο για αυτή, την ευνοεί να αφήνεται να εννοηθεί ότι τα χέρια των υποστηρικτών της μπορούν ακόμα να λιντσάρουν μέχρι το επόμενο γενικευμένο ξεσάλωμα. Και ας μην αναλαμβάνει επίσημα την ευθύνη...

Τέλος, σε μια περιοχή σαν αυτή που κυριαρχεί η φτώχεια, η αποπνικτική ατμόσφαιρα, τα εργοδοτικά εγκλήματα (με πιο πρόσφατο αυτό στην εταιρεία Top Gas), για τις δυνάμεις του κεφαλαίου είναι πολύτιμη μια δύναμη σαν τη Χ.Α. που στρατηγικός της στόχος είναι η διάλυση των ταξικών σωματείων, η απαξίωση των κομμουνιστών και των αναρχικών στα μάτια των προλετάρων, η απονομιμοποίηση των συλλογικών αγώνων για την υπεράσπιση της τάξης μας. Τα τσιράκια των καπιταλιστών έχουν αποδείξει πολλές φορές σε ποια πλευρά ανήκουν, χτυπώντας συνδικαλιστές και καταγγέλλοντας ταξικούς αγώνες. Πώς να ξεχάσει κανείς στην περιοχή, ότι κατά την περίοδο της απεργίας στην «Ελληνική Χαλυβουργία» (11/2011-07/2012), οι νεοναζί παρότρυναν τους εργάτες να.... σιωπήσουν για να μη θίξουν τα συμφέροντα του Μάνεση και όσο το κίνημα αλληλεγγύης δυνάμωνε, προσπάθησαν τελικά να αλλάξουν στάση για να καλύψουν την ξεφτίλα τους;

«Ο Μουσολίνι ο προδότης μιλάει για επανάσταση/

αλλά σκοτώνει τους προλετάρους με το μαχαίρι του αφεντικού...»

αντιφασιστικό τραγούδι

Χτυπήσαμε τα καθάρματα της Χ.Α. στον Ασπρόπυργο επιτελώντας το ταξικό μας καθήκον και τσακίζοντάς τους, φωνάξαμε ΘΑΝΑΤΟ ΣΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ. Πράξαμε επιχειρησιακά το αναγκαίο σε επίπεδο οργάνωσης για αυτή τη δίκαιη ενέργεια, προκειμένου ο σχεδιασμός

μας να στεφθεί με απόλυτη επιτυχία. Στο στρατιωτικό αυτό πλήγμα που δημιουργήσαμε σε έναν από τους πιο ισχυρούς τους πυρήνες αυτή τη στιγμή, θεωρούμε σημαντικό να συνεχίσουν να προστίθενται κάθε μέρα όλα τα μέσα από **το αγωνιστικό οπλοστάσιο της τάξης μας**:

- Το ασφάλωμά μας στους χώρους δουλειάς μέσα από τα ταξικά σωματεία, εργατικές ομάδες και επιτροπές αγώνα που θα δώσουν μια ανάσα στους εκμεταλλευόμενους, θα ξαναθυμίσουν την πολύτιμη αξία της συλλογικοποίησης, κόντρα στην απομόνωση που βολεύει τους φασίστες και την εργοδοσία.

- Η πολιτική μας συγκρότηση με την επικαιροποίηση των θεωρητικών μας εργαλείων, που θα είναι το αλφαβητάρι των αγωνιζόμενων προλεταρίων κόντρα στην άγνοια, τη διαστρέβλωση, τον ιστορικό αναθεωρητισμό και τη συστημική προπαγάνδα του αστικού στρατοπέδου.

- Το ακόνισμα της ταξικής μας συνείδησής και η ανάπτυξη ισχυρών δεσμών με τα αδέρφια μας -ντόπιους και μετανάστες- που ζούμε μαζί και αναπνέουμε τον ίδιο μολυσμένο αέρα στις φτωχογειτονιές μας, κόντρα στους διαχωρισμούς που γεμίζουν με δηλητήριο την τάξη μας.

- Η αποκάλυψη των δικτύων συνεργασίας κρατικών στελεχών-φασιστών-αστυνομίας-μαφιόζων, κόντρα στους χρυσαυγίτες και στις αστικές δυνάμεις που στοχοποιούν ως ρίζα του κακού τους κατατρεγμένους. Η συνεχής στοχοποίηση από εμάς, του πραγματικού ενόχου για την εγκληματικότητα, τη φτώχεια, το άγχος και το φόβο που δεν είναι άλλος από το καπιταλιστικό σύστημα που γεννά την υποβάθμιση, την περιθωριοποίηση, την εξαθλίωση και όλα τα δεινά αυτού του κόσμου.

- Η ανάδειξη του πραγματικού τους ρόλου ώστε να καταστεί ανέφικτο να διαμαρτύρονται για την εγκληματικότητα οι μαφιόζοι της Χ.Α. Τα παραδείγματα είναι πολλά: Ο βουλευτής Ν. Κούζηλος και οι σχέσεις με το Μαρινάκη και την υπόθεση του ναρκοπλοίου Noor 1. Ο πρώην περιφερειάρχης της Χ. Ρήγας και η εκτέλεση συμβολαίων θανάτου που έκανε κατά παραγγελία. Ο συνταξιούχος αστυνομικός και υποψήφιος με τη Χ.Α. Φ. Μπέλλος που τον Οκτώβρη του 2016 σκότωσε για νταηλίκι στους Αμπελόκηπους. Ο Γ. Λαγός και η εμπλοκή του σε υποθέσεις σωματεμπορίας. Ο Η. Παναγιώταρος και οι μπίζνες με τον σπλέμπορα Α. Βαβύλη, κ.ά.

- Η ανάδειξη του ρόλου των φασιστών και των ναζί στην αναζωπύρωση των χειρότερων καταστάσεων σε μια τοπική κοινωνία, αφού η πρότασή τους για την επίλυση των όποιων ζητημάτων είναι η ωδή στη λιντσαρίσμο και ο εμφύλιος μεταξύ των φτωχών.

- Η αποδόμηση του “αντισυστημικού” ρόλου της Χ.Α. και η κατάδειξη του ρόλου της ως πολιτική επιλογή των πιο αντιδραστικών τμημάτων του κεφαλαίου.

- Η χρήση της προλεταριακής αντιβίας όχι ως σκοπό, αλλά ως μέσο, για να περιφρουρήσουμε

τις δομές μας, τους συντρόφους, τις γειτόνισσες, τους συναδέλφους, τις συμμαθήτριές μας από την εκδικητική μανία του κράτους, του κεφαλαίου και των φασιστών τους.

-Η συνεχής υπενθύμιση από τις καλύτερες στιγμές της παγκόσμιας αγωνιστικής ιστορίας, ότι όταν υπάρχει επαναστατικός σχεδιασμός, ταξική συνείδηση, ενότητα, αποφασιστικότητα και όραμα, ο φασισμός και ο ναζισμός δεν είναι αήττητοι. Η συνεχής υπενθύμιση ότι με αυτούς τους όρους ο καπιταλισμός δεν είναι μονόδρομος.

Τώρα που πυκνώνουν οι φωτιές των πολέμων γύρω μας και οι ακροδεξιές ιαχές δυναμώνουν παγκόσμια πατώντας πάνω στο έδαφος των συνεπειών της καπιταλιστικής κρίσης, των μνημονίων και των αντιλαϊκών πολιτικών, ήρθε η ώρα πιο πολύ από ποτέ, να δείξουμε ότι υπάρχει άλλος δρόμος. Ένας δρόμος, που πρέπει να τον περπατήσουμε όλοι/ες μαζί, εμείς που αναγνωρίζουμε τα συμφέροντά μας στην πλευρά των εκμεταλλευόμενων. Όλοι και όλες μαζί για την υπεράσπιση των αναγκών μας και των ζώων μας. Όλοι και όλες μαζί μέχρι την οριστική συντριβή του κράτους και του κεφαλαίου, μέχρι το οριστικό τσάκισμα του φασισμού.

Επιχείρηση «ΑΡΜΑΓΕΔΩΝ»

Η επίθεσή μας καθόλου τυχαία δεν ανακοινώθηκε παρά μόνο αφού διέρρευσε στον τοπικό τύπο. Απολύτως κατανοητό πως παρότι το κτήριο είναι γεμάτο με κάμερες, το υλικό δε δημοσιοποιήθηκε. Όσο και να κοπτοράψουν δεν είναι διαχειρίσιμο.

Επρόκειτο για έναν Αρμαγεδόνα. Όχι ως προς την ένταση της βίας, αυτή ήταν μικρότερη από αυτή που αναλογεί σε αυτά τα καθάρματα. Αλλά ως προς τη μορφή και την καταγιστική εξέλιξη της επίθεσης. Σχεδιάσαμε, οργανώσαμε και υλοποιήσαμε μια επίθεση που ο εγκέφαλος αυτών που τη δέχονταν δεν μπορούσε να επεξεργαστεί, αναλύσει και κατανοήσει. Τη σχεδιάσαμε έτσι όχι για λόγους εντυπωσιασμού αλλά για να μη χρειαστεί να χρησιμοποιήσουμε περισσότερη από την προαποφασισμένη βία για να ισοπεδώσουμε αυτό τον εσμό. Έτοιμοι για να αντιμετωπίσουμε πολλούς περισσότερους απ' όσους εμφανίστηκαν εκείνη τη μέρα.

Αυτά τα αναφέρουμε όχι για να περιαυτολογήσουμε αλλά για να καταδείξουμε και εμείς, όπως και τόσοι άλλοι αγωνιστές έχουν κάνει ανά τα χρόνια σε όλο τον κόσμο, πως με όπλο την αποφασιστικότητα δεν υπάρχει απρόσβλητος στόχος, μη προσεγγίσιμος χώρος.

Έτσι η δημοσιοποίηση του βίντεο της επίθεσής μας, θα τους δημιουργούσε σοβαρά προβλήματα όταν ο επόμενος θρασύδειλος Μπούκουρας πριν μετατραπεί σε κλαψιάρη θα πρόσταζε: «Παραταχθείτε σωστά όπως προβλέπεται, Χρυσή Αυγή είστε ρε». Ακόμα τι θα μπορούσαν να απαντήσουν στις διεθνείς συναντήσεις όταν θα τους ρωτήσουν: «Συναγωνιστές, τι πραγματικά συμβαίνει στην Ελλάδα;». Η ανάμνηση αυτής της επίθεσης όπως και τόσων άλλων που έχουν πραγματοποιήσει σύντροφοι/ισσες σε όλη την Ελλάδα θα καθιστούσε ακόμα πιο σαφές τι ακριβώς έχουν απέναντί τους να αντιμετωπίσουν τα καθάρματα.

Έξω από τα γραφεία της Χ.Α. στον Ασπρόπυργο, μπροστά στις δεκάδες κάμερες που κατέγραψαν την επίθεση, δείξαμε στους βουλευτές, στα στελέχη, στα μέλη και στα αφεντικά τους τι μπορεί να πάθει όποιος ξαναπροσπαθήσει να ξαναχτυπήσει κάποιον/α από την τάξη μας. Την ώρα που κείτονταν στο πάτωμα τους δώσαμε μια υπόσχεση: ότι αν ξανακουμπήσουν ντόπιο ή μετανάστη εργάτη θα τους λιανίσουμε. Και το εννοούμε.

ΚΑΝΕΝΑΣ ΜΟΝΟΣ ΤΟΥ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ, ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΟΡΕΞΕΙΣ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

ΟΥΤΕ ΒΗΜΑ ΠΙΣΩ

Ταξιαρχία Σαχζάτ Λουκμάν

Υστερόγραφο:

Α. Την ώρα που δημοσιοποιούμε αυτό το κείμενο, ο φίρερ Ν. Μιχαολιάκος κάνει τη σημερινή έκτακτη ομιλία του στα γραφεία του Ασπροπύργου. Αφήνοντας για λίγο την ήσυχη γειτονιά του στα βόρεια προάστια, θα κουβαληθεί στην εργατούπολη για να καταδικάσει την επίθεση που δέχθηκε η γιάφκα του και για να προσπαθήσει να τονώσει το ηθικό των απογοητευμένων οπαδών του. Ο πιο πλούσιος αρχηγός πολιτικού κόμματος, φορώντας τη λαϊκή του μάσκα θα κουβαληθεί από τη συνοδεία του – καμιά δεκαριά στρατιωτικοποιημένους μπρατσαράδες για επίδειξη ισχύος. Επίδειξη όχι μόνο προς το επαναστατικό-εργατικό κίνημα, όχι μόνο προς τους επιχειρηματίες-χρηματοδότες του αλλά και προς τα ίδια τα στελέχη και μέλη του κόμματός του. Γιατί ότι και να γίνεται, όσο και να αποδυναμώνονται, το ξεψυχισμένο «Ζήτω ο Αρχηγός» μετά από κάθε ομιλία, θέλει απεγνωσμένα να συνοδεύεται πάντα από το όνομά του. Όσο και αν κονταροχτυπιούνται

ΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ ΒΑΘΙΑ ΚΑΤΑΛΑΒΕ ΤΟΝ

ΔΕ ΘΑ ΠΕΘΑΝΕΙ ΜΟΝΟΣ ΤΣΑΚΙΣΕ ΤΟΝ

αντιφασιστική διαδήλωση 30/10/2012 Γιάννινα

